

(14) PLEJADE ANTE DIEM – ŽIVOT ZA SVA VREMENA

Trenutak, do kojeg smo došli, kako bismo ga nazvali? Promijenili smo mnoge vlakove, zrakoplove, postaje, hodali pustinjom, plovili oceanima, i onda, umjesto „izvorno biološka“, matrica *ante diem*, genetički inženjering *prije vremena, prije (određenog) dana!* Sam Bog, ili ono što je na figurinama *cucuteni-trypillia* kulture posloženo u mistiku romba, umjetničkog izraza trbušne mekoće (27.81° x 4 kutne transverzale) zarinutog nepoznatosti u počast. Je li to bio geometrijski sporazum između boga i čovjeka? Ne znamo, no svjesni smo da na isti način funkcioniraju matrijarhalna vremena planeta Zemlja i vremena prije vremena. Nešto što danas možemo dobiti *ex libris*, tj. iz knjižnice razvoja ljudskog roda, a svodi se na genetički inženjering, i nešto posve ne-evoluirano, poput onog bestjelesnog „prsta“ Michelangelova, nebesko-zemaljskog „dodir-ne-dodira“ Sikstine, upućenosti na dob energetske stvaranja, tjelesnost formule, u oblikovnom smislu, mogućnosti gline. Upravo na tom se velemajstorstvu *Stvaranja čovjeka* dade očitati sva minornost i uzaludnost genitalnosti kad ona nije shvaćena na pravi način u pravo vrijeme: nešto dobiveno na pladnju, s trona su zbačeni razlozi gozbe. Taj *nonsens* vodi nas do Plejada pri pokušajima dešifriranja evolucije čovječanstva i njihovom povezivanju s višim nivoima postojanja.

Tipična Cucuteni-Trypillia božica fetiš u glini

Rekli smo da ćemo o svemu bez stida, pa ako je već tako, ako je kozmos jedna Velika mistična božanska maternica, gdje je onda Mala? Na zemlji, dakako, translaticirana u Mikri Volvi, *Bolbe*, najljepšu od najada, kao geometrijsko središte matrice iz kojeg se kreće u rasplitanje kose., kazalo bi se – vulva u vulvi.¹ Zašto smo to, srameći se izgovoriti tu svetinju ljudske seksualnosti, odbacili? Naravno, zato sad imamo borbu za ravnopravnost žena, zato sad i borba protiv rodnihi teorija, zato se ovjenčavaju muške veze, zato... i zato,

¹ U Latinsko-hrvatskom rječniku M. Žepića, posljednja riječ pod slovom V je *vulva (volva), ae, f. materica svinjska*. Zapravo, s time Rječnik i završava. Danas se u modernoj kardiokirurgiji srčani zalistci od svinjskog tkiva ugrađuju baš ženskoj populaciji zbog velikih naprezanja kod poroda.

nikad neće prestati inducirati, ako religija, kao odgovorna u povijesti matrice, ne shvati na vrijeme njezinu srodnost ženi. A sat polako otkucava.

Nedavno jedan uvaženi europski mislilac reče, kako je zapadno katoličko kršćanstvo isuviše oslonjeno na patnju i zahtjeve boli, drugi kaza kako se od ljubavi umire, i tako, stalno smo u kontroverzi tog nestabiliteta datog nam sebedarja i odbacivanja druželjublja kao načina ovladavanja čovjekom, ne shvaćajući da se ne umire OD ljubavi nego ZA ljubav! Kad ulazimo kroz gotički portal katedrale, gdje smo to, gdje se to nismo snašli i prepoznali poruku kamenoresca!? I sad zamislimo tu velebnu prošlost megalita, promislimo njegovu zadatost u kamenoj, rukama zidanoj strukturi hrvatskih rotondi? Nisu to mogli graditi slavenski pokršćenici! Tu leži cijela istina koju, ako ćemo s nadom u budućnost novih naraštaja, ne smijemo prešutjeti. Ne smijemo zakazati u najelementarnijoj stvari – da se dva sinklinalno pružena prsta, onaj božanski stvaran, i onaj zemaljski još nejasan, ne smiju dodirnuti, povezati se u bedastoću gluposti modernog vremena, u kojemu ljubav umire od dosade. Na tom se postulatu rodila ideja o Shekaespeareu u Ošlju, na tom je odru Romeo umro za Juliju, Julija pak za budućnost ljudske vrste.

Antropomorfna Cucuteni-Trypillia figurina u glini

Najbolji način da se othrvamo opsjednutosti je sama opsjednutost. Jer mi za drugi svijet ne znamo, ali ga možemo promišljati. Pritom, može nam se i dogoditi, komunikacijski, timski i osobno, vrlo zbunjujuće i jasno prepoznatljivo – s jedne strane, u realnom izgledu sveukupnosti života na zemlji, s druge u zasnovanosti i savršenosti forme života na izvoru apstrakcije. Istraživanja koja provodimo vode upravo u tom smjeru. A tu je najbitniji kontekst, ili ne može se s motrišta 21. stoljeća, premda bio i eksteritorijalan, motriti nešto srednjovjekovno ili još starije. Tradicija cijeni i poštuje, u redu, ali moramo biti svjesni i njezine konzervativnosti. Religijski, ljudska zajednica morat će se sučeliti s tim problemom, i što prije riješi to u sebi, ranije će izaći iz svojih dogmatsko-dekadentnih škara, a već su napola zatvorene. Ovo pripada viđenju budućnosti s jedne male točke koja nam je živote dala, odredila nas u našoj biološkoj funkciji. Imamo li pravo zanijekati biološku stranu matrice kad je ona više nego eklatantna, smijemo li poradi budućnosti naraštaja pred nama zanijekati njenu još uvijek toplu anatomsku deklinaciju, ako već postoji astronomska!? Sve što treba kako bi se ostvario taj san je urađeno, sve ispisano, iscertano u tisućama stranica studija. Svemoćna znanosti koja bježiš

od svoga korijena, pogledaj u svoju sliku, zrcalno, unatrag, nisu samo brojevi, već i harmonici, nije samo umijeće, nego ljepota, ljepota svijeta koji je znao, a vidio nije. Suvremenost je pala baš na tom detalju! (10. 12. 2019. 12:00)

11. 04. 2016. u Splitu su snimani dokumentarni materijali za radio emisiju HR3. Bila je to, u neku ruku, i moja autobiografska ispovijed, no sudbina je tako htjela da te iste osobe uskoro postanu i kolege na istraživanju. Preslušavajući nedavno po drugi put tih oko pet sati razgovora i razmjene iskustava, uočio sam detalj kojeg sam naglasio tumačeći pred poljudskom crkvicom Sv. Trojice kako sjeverna vertikalna os, ne prolazi središtem apside, što bi bilo logično očekivati, već spojem dviju apsida. Na taj je način težište u pozicioniranju crkvice prebačeno na uzdužnu os šesterolista, koja prolazi posred istočne i zapadne apside objekta. Zaskočio me taj detalj i istom sam ga komparirao sa stanjem na Rotondi Ošlja. Sreća prati hrabre, poznato je, ali i ovdje se iskazala u punom sjaju. Na arhitektonskom tlorisu, budući da je riječ o osmerolistu, vertikalna os prolazi središtem N i S apsida (\pm razlika 1.53°), a njihovi spojevi sa prvim susjednim apsidama su označeni piramidalnim vrškovima, tzv. „šprljak“.² Nalaz koji je potom uslijedio potvrdio je sve prethodne rezultate što su poziciju zvijezde Merope usmjerili u nevjerojatnu odgovornost prema izvršenju strukture matrice. Ovdje je tek nužno spomenuti da ću potom identično stanje naći na trolistu zadarskog Donata.

Usto valja navesti drugi detalj kako bi se uopće shvatila nužnost ulaska u ideju implementacije u Rotondu originalne matrice i njene inverzne slike. Naime, budući Rotonda rotira u NE smjeru od sjeverne osi 15.889° , za nas je zanimljiv **NW šprljak**. Iz centra kružnice do njega vodi iz „trinaeste slike“, nezaobilazni kut 23° . Tada pravac kuta Merope, 7.15° , prolazi posred krune susjedne lezene, a što je horizontalno razina, ne samo refraktora sjevernog prozora, nego i pozicije inverzne Marope. Kako sve mjerimo u rotaciji NE smjera od sjevernog geografskog pola ili točke N kružnice, upravo zato kardinalnim se čini sad tu vidjeti kako u cjelovito implementiranoj matrici jedan te isti pravac povezuje: Pleione (primordijalna) kružnice apsida (srednja); inverznu Majku Pleione kružnice pilona (mala); šprljak NW; te točku N ili sjeverni geografski pol kružnice polazišta primordijalne simetrane (vanjska).

Držim kako tomu i nije potreban komentar. Spomenuli smo harmonike i ljepote! Svi pravci koji se dalje javljaju podložni su uglovima, kako same rotone tako i dograde *westwerka*, što upućuje na drevna egipatska znanja i rješenja gradnje hramova i drugih spiritualnosti podređenih objekata. Na istom konceptu, samo u obrnutim ulogama, zrcalni pravac drži točku S odnosno južni geografski pol kružnice polazišta primordijalne simetrane. Naravno da se križaju na uzdužnoj osi rotone, ali i gotovo frapantno prolaze istim krajnje zapadnim uglovima *westwerka* premda njihovi zidovi nisu identično izvedeni u istoj mjeri. To je ono što zapravo u cijeloj priči fascinira – sve nepravilnosti objekta podložne su kritici geometrije matriksa, što u konačnici odgovara akordu harmonika. Ovaj će potonji pravac pravilno proći unutarnjom stranom asimetričnog prozora, vanjsku lezenu prozora će tada pravilno omeđiti pravac koji povezuje primordijalnu Majku Pleione i inverznu poziciju primordijalne Sterope. Sve se to događa u samom objektu, vidite naprosto kako se on prilagođava zvijezdama klastera a zvijezde kao da čine ugodu stanovanja.

² Prezime Šprlje nalazimo upravo u opuzenskom području, Kula Norinska (fen. *Nora*).

Rezultat svega, kao rješenje arhitektonskog obilježja studije, pozicija Ošlja ostaje u sredini kanala između već spomenutog pravca koji iz *šprljka* poravnava istočnu stranu asimetričnog prozora i pravca paralelnog s njom kad poravna njegovu zapadnu stranu. Uistinu, zar je Platon mogao biti u krivu kad je nadvratnikom izvjesio svoju alegorijsku poruku: neka ne ulaze oni manjkava znanja geometrije!

No pravu konsternaciju kod mene je izazvala provjera pozicije *šprljka* u varijanti implementirane rotonde u realni geografski prostor, kako to pratimo od samog početka. Riječ je možda o jednom od najradikalnijih dokaza nužnosti implementacije u geografski prostor, ali ne kao njen *copy-past*, već projekt izveden u živo iz tipičnih struktura matrice, što će religijskoj infrastrukturi osigurati i dati pečat trajne mističnosti. Gdje se nalaze NW i NE *šprljak* u geografskoj podlozi?

Prvi NW je križanje paralele Troyesa, jednog od temelja *trojanske* eponimske matrice, i meridijana drevne Obude i svete Piliš planine. Koordinate: 48°18' N 19°02' E. Što je tamo, u tom sjecištu, koja to toponimska osobitost? Kako je moguće opisati nešto što objektivno ne postoji kao prispodoba „slučajnost“? Na tom se križanju u Slovačkoj nalazi malo mjesto imenom **Devičie**, što se prevodi „**Djevičje**“! Naseljenost – brončano doba! Ali što se sada događa na geometrijskoj razini s tim nečim „djevičanskim“? Iz Djevičja projiciramo kut Merope 7.15°, pravac poravnava oba istočna ugla našeg „ljepotana“, jedinog asimetričnog prozora. Tada iz inverzne Merope pravac pod kutom otklona 15.889° postaje ortogonalna na njegov položaj koja će proći posred prozora. Ali gdje se sad sijeku ta dva očito komplementarna pravca? Događa se to na *liniji-života* Elektra – Alcyone.

Sinjanin, Mladen Delić je znao uskliknuti – ljudi moji, je li to moguće!? Tako se u svim smjerovima priča razvija dalje. Kao ono, kad trogodišnjem djetetu pričate pred spavanje bajku, priču, a ono vas iznenadi pitanjem – zašto, zašto Pinokio ima dugi nos? Ali, i nesvjesno još našeg realnog svijeta, dijete ne pita zašto je nos velik, dijete provocira pitanje zašto se uopće laže, zašto je Pinokio morao lagati? Kad se nađete u toj poziciji lako je sve prepoznati. Sad zamislimo do kojih sve potankosti je razvijen model, što je velika moć, ali i još veća odgovornost njegovih ključara za budućnost naše Zapadne civilizacije. Opstane li na pravim temeljima na kojima je i začeta, ne moramo brinuti nad sudbinom izbjeglištva, u protivnom...?

Drugi NE šprljak, 48°18' N 28°07' E, na istoj paraleli, meridijan – kako bi i moglo bez Romantike! Pozicija mjesta **Busha**, ukrajinsko granično područje s bikovskom Moldavijom; evo nas, Cucuteni-Trypillia kultura (5500.-2750. BC), figurine totemi-božice u funkciji pomoći i zaštite. Žena kojoj neizmjerljivo vjerujem, litvansko-američka arheologinja, Marija Gimbutas, na toj će kulturi izvesti nepobitnost dokaza (premda ih poneki uporno odbijaju) kako su neolitska društva matrijarhalna i neratna baš stoga što su obožavala božicu „Zemaljsku“ Majku. Je li onda zato i mirovni sporazum poznat kao „Peace of Busha“, između Poljsko-Litavske Unije i Iskender-paše Osmanskog Carstva, potpisan 23. 9. 1617. (pa baš je morala biti VI. katarakta, 16°17' N) upravo u tom mjestu? Busha ili Busza ili Bose, a ilirsko govedo, hrvatska domaća kratkorožna pasmina, poznata je pod imenom buša, lat. *Bos brachyeros europeus*. Sve već u ranijim radovima. Još jednom ćemo primijetiti kako u ikonografskim slikama funkcija velikog broja simbola uredno leži komplementarna numerička sinergija mjernih sustava i kronoloških nizova neovisno je li riječ o vremenu, kalendaru, geometriji ili algebri uopće. Po kojoj bi logici kut mjerjen iz Atene u središte kružnice Ošlja na libijskoj obali bio 34.8°, a metrički, udaljenost 38.4 cm?!

Grb Moldavije

U prikazu likova muškarca i žene (*Pioneer10*) impostiranih u tloris rotunde (biološko-anatomska osnova matrice) uzdužna os pupka muškarca spram okomito gledane rotunde razina je NW *šprljka*. A znamo iz ranijih studija, da tada mjereno iz njegova pupka kut Merope 7.15° vodi u pupak žene. Pravac koji tada povezuje dva pupka prolazi istočnim refraktorom asimetričnog prozora. Međutim, paralelno podignut u središte rotunde povezat će njihova dva srca.

Netko je kazao i da je povijest čovjeka zapravo povijest ratovanja. Amerikanizirano, ok! I to stoji, no zašto svi ti isti „amerikanci“ nisu pošli u rat zbog patrijarhalnih pogubnosti nad vrelima života, umjesto zbog slinjenja nad izvorima *crnog zlata*? Da, znam za izgovor – bez njega, crnog kao ugallj, stao bi čitavi svijet! – međutim, što ako tog svijeta više ne bude, što ako mu podvežemo jajnike, ako janjadi, teladi, pilićima, podredimo blagdanske vrpce? Umjesto okruglog stola vitezova, ovdje nudimo vijećanje, tako staro, tako sigurno!

Cucuteni figurine u glini, Balta Popii (4900.-4250. BC)

Kazali smo, ne samo brojevi, ljepota, harmonija! Po kojoj logici uzorka tlorisa rotunde u oba smjera od vertikalne osi, na formatu A4 istočni i zapadni *šprljak* mjerimo na udaljenosti 2,4 cm ili 4,8 cm, što je temeljna struktura osmerolista. A kako je onda dužina ista na obje strane, a os je izmaknuta iz središta prozora? Očito je, dakle, obrnuto stanju uzdužne osi u zatarskom Donatu, vertikalna os slomljena za naše već standardno odstupanje 1.53° , odnosno koliko mu diobom pripada iz osnova razlike kutova primordijalne i konstrukcijske Merope, 7.15° i 6.5654115° odnosno 0.585° ($1.53^\circ \times 0.618 = 0.94554^\circ + 0.585^\circ = 1.53054^\circ$).

Ili, po kojoj logici je na formatu A3 udaljenost od središta kružnice do obje Merope 9,4 cm ili $\times 2 = 18,8$ cm? A zašto, kazalo bi dijete? Pa, numerički ista vrijednost 18.81° , umanjena od 27.81° , daje punih 9° , a o 9. meridijanu E bilo je govora u nedavnoj studiji (fenička *Nora* – Aron).

Pa još o numeričkom izrazu, koji u modernoj znanosti mora biti empirijski provjerljiv, a nebitan i u ljepoti: razlika između primordijalne (11.2°) i konstrukcijske (11.921°) Sterope kreira referentnu situaciju na tlorisu rotonde u formatu A4:

- dužina pravca od NW *šprljka* do lezene asimetričnog prozora iznosi 11,2 cm;
- zlatni rez je $11,2 \times 0.618 = 6.921$ cm što je pozicija točke „O“ (Ošlje), ali ne do lezene nego na refraktoru asimetričnog prozora; tu vidimo prvu nelogičnost, ali takvom ju i prihvaćamo, zbog toga što je $11,921 \times 0.618 = 7,307$ a to je tražena dužina na lezeni; odnosno, zaključiti je još jedanput da razlika odstupanja primordijalnog i konstrukcijskog kuta Sterope izravno utječe na konstrukciju prozora po principu lezene i refraktora;
- na kraju imamo $11,921 - 6,921$ kao razliku punih 5° , a to ćemo izmjeriti u rotondi između pravca *Bolbe* – točka „O“ i pravca primordijalna Elektra – *Bolbe* – inverzna Alcyone; to s prethodnih 9° nosi matričnu strukturu kao 5 zvijezda kružnice s četiri slobodne.

Stvarni promjer objekta rotonde je 12 metara, na tlorisu u formatu A4 je 14,41 cm, na izvornom arheološki obrađenom tlorisu na ekranu 18,8(1) cm. To će u naravi objekta izračunom dati dužinu pravca od NW *šprljka* do vanjskih vrškova asimetričnog prozora c. **9,2(1)** metara. Kojoj bi to onda logici bilo svejedno prihvatiti ili ne činjenicu da se broj 921 stalno vrti u horizontu, da 11,921 cm mjerimo na arheološkoj mapi od *šprljka* do središta kružnice SW apsida, što je kut Sterope, dok je $9,20 \times 0.618 = 5,686$ a konstrukcijski kut Merope je 6.565° ? U šestom množenju zlatnog reza kuta 120° ($\times 0.618$) rezultat je 6.685.

Pa dalje, po kojoj to logici, na primjer, simultanih 14,41 (18,81) možemo podvesti pod geografsku širinu jedne grandiozne Mikene, što smo detaljno obrazložili u 31. bilješci „slike osme“, pa sam naprosto prisiljen ju ponoviti:

- 37.730792° N, Mikena: $\times 0.618 = 23.31^\circ$; $\times 0.618 = 14.41^\circ$; $\times 0.618 = 8.9^\circ$; $\times 0.618 = 5.5^\circ$; $\times 0.618 = 3.4^\circ$; $\times 0.618 = 2.1^\circ$; $\times 0.618 = 1.3^\circ$; gdje je, na primjer, $8.9 : 5.5 = 1.618181818\dots$, ili $5.5 : 3.4 = 1.6176$, a $8.9 + 5.5 = 14.4\dots$?

Da je u igri ljepota nepredvidljivosti harmonika zlatnog reza potvrđuje baš šesterolist Sv. Trojice. Dosad smo uglavnom radili sa kutom zlatnog reza 27.81° (45°) odnosno 55.62° (90°). Međutim, sad smo na objektu $6 \times 60^\circ$, u osnovi tlorisa Davidova zvijezda, a zlatni rez 60° je **37.08** $^\circ$. To znači da je iz središta rotonde kut između sjeverne vertikalne osi i osi središta NE apsida 30° , što opet znači da 37.08° mjerimo za 7.08° preko osi NE apsida, pa s malim odstupanjem 0.07° ponovno imamo kut Merope. Na primordijalnoj matrici to odgovara njenom položaju mjenom iz središta *Bolbe*. Zanimljiv je pritom podatak da $360 : 37.08$ iznosi **9.7087**, što inverzno frapantno odgovara kutu Sterope $78.07(9)^\circ$, dok frontalno imamo temeljnu strukturu $9/7$. Razlika pak kuta 37.08° te 23.039° daje similarnih 14.041, kao što su duljine stranica standardnoga formata papira pravokutne te se odnose kao $1 : \sqrt{2}$ ($1 : 1.414$). A kako li se tek u sve uplela opet sljedeća logika: $6.18 : 0.1666\dots = 37.08$, a 1° skale geografske dužine mape na kojoj čitavo vrijeme radim i koeficijent $0.1666\dots$ (10 mm : 60).

Jednostavno, ples prapočetaka i rabljene historije. I tko zna što bi spram obrazovne znanosti ostalo sačuvano, da nije bilo religije. Je li konačno došlo vrijeme pomirbe, jer niti znanost može bez Boga, a niti Bog može bez znanosti, barem prema ovomu što leži ovdje pod nama. Svi pokušaji traganja

za bozonima uzaludni su, ne samo da su njihovi tragači uništili ljepotu eksplikacije samog sebe, nego ni ne shvaćaju da se bozoni nalaze na vrlo maloj udaljenosti, koliko je od oka do srca. Bozoni su u nama samima! Zapis iz nevidljivoga svijeta! **Informacija!**

Informacija, kad slučajno uključite televizor, pa vam onda slučajem film ponudi francuski Vezelay sa čuvenom opatijom, na meridijanu $3.74666\dots^\circ$ E ($3^\circ 44' 48''$) i paraleli $47^\circ 28'$ N, ili 1° južnije od paralele Troyesa, Djevičja i Buše. Grad za kojeg je vezan sv. Bernard, polazište iz kojeg se polazi u Vojne Svete zemlje, startno mjesto puta u Santiago Compostellu, i najkardinalnije, mjesto gdje su preneseni i čuvaju se zemni ostatci Marije Magdalene. U istom filmu, pogled na svetu planinu Sainte-Victoire, vrh Mouches **1011** m, na $43^\circ 32'$ N $5^\circ 39' 43''$ E, precizno **10'** južnije od paralele *Tetide* i Sinja, te **10'** zapadnije od meridijana Liessela i katedrale sv. Willibrordusa.

Informacije ovog tipa dolaze na već ugrađene materijale, pa se kronološka harmonizacija uistinu doimlje poput poruke. Na alžirskoj obali na $3^\circ 44'$ nalazimo grad i luku Djinet, drevni fenički *Kiss*, *Cissi*. Pa zar onda ne izgleda čudno da iz te pozicije pravac pod kutom Taygete, 46.298° , vodi u smjeru Brijuna, gdje poneki autori smještaju izgubljenju jadransku *Cissu*. Na obali Sjevernog mora meridijan prolazi deltom Rajne u poziciji Burg Hamstede, južnije pak gradom Gentom, s Briselom i Antwerpenom povezanim u „Zlatni trokut“. U njemu će 1760. u isusovačkom Kolegiju boraviti i Ruđer Bošković gdje će upoznati Christophera Mairea i s njim potom poći iz Rima na astronomsko i geografsko putovanje u Crkvenoj državi. Južnom francuskom obalom meridijan Vezelaya prolazi Valéryjevim gradom Sète.

Milet, relativni začetnik grčke antičke filozofije, na $37^\circ 31'$ N, Gobekli Tepe na $37^\circ 13'$ N, vjerojatno nikomu ništa ne znače, ali ovdje su čista informacija, zapis nevidljivoga. Rezultati su senzacionalni, no nisu i senzacionalistički. Naime, držim kako pod slojevima ideologijskih tvorevina, među koje spada i sveučilišna nastavna praksa, mirno počiva jedan fundamentalni sloj još netaknut u svojim kosturima. Tu niti arheologija ništa ne može ako je podvrgnuta interesima ideologija a ne potrebe istraživanja što će kreirati svekoliki napredak društva. A ova je civilizacija umorna, ovoj je kulturi potreban odmor, poput zemlje na ugaru. Zato je ovo što slijedi sasvim normalan odnos auktora i povijesti koju mi još ne razumijemo.

Danas u Oksfordu leže Zadarske astronomske tablice iz **1291**. a ne zna im se vrelo – zašto su rađene za 37.5° ($37^\circ 31'$) sjeverne geografske širine!? A treba samo podignuti glavu. Istodobno, sferne udaljenosti izračunate (Nogić) za distancu Giza – Troja te Ošlje – Troja od **1193** km i **781** km, nekomu ne znače ništa, ali kut Sterope je 11.921° , a zlatni rez je na 27.81° . Od Ošlja do Gize udaljenost je **1865** km, što bi odgovaralo stupanjski komparativu 18.65° ili $18^\circ 39'$ E, točno 1° E od meridijana vrha Paljenik Vlašića ili 2° E od meridijana Sinja. Vidimo li mi što se zapravo događa? A to što se dešava, informacija, ako je prava, na mapi ravne cilindrične projekcije mora osvijetliti pozadinu; mjerim ručno:

- spram mjerila na mapi (1,30 cm = 100 km) razdaljina Ošlje – Giza je **21.6** cm što u pretvorbi iznosi $21,6 : 1.30 = \mathbf{16.618} \times 100 = \mathbf{1661,8}$ km.³
- stupanjski komparativ tada bi iznosio **16.618°** ili **16°37'05"**;
- po istom modelu zračna udaljenost Troja – Giza ($13,5$ cm $\approx 13.31^\circ$) iznosi **1038** km;

³ Radim s okruglim brojkama pa su moguće diferencije tipa 21,6044 ili pak 1.29979, i slično.

- konačno, u ravnoj projekciji udaljenost Ošlje – Troja iznosi **9,6 cm** ili **738 km**;

Što to jest, ako nije informacija, zapis nevidljivoga: 1661,8 : 1038 = 1.600?

Držim da više sumnji nema: Ošlje – Giza i Troja – Giza, u zlatnom rezu, okosnica su sustava! A to onda znači da postoji i izravna veza Ošlje – Troja, trokut, treća točka!

Dakako, sve na svijetu može biti slučajno, ali toliki kvantum preklapanja zapanjuje. Ako to jest poruka, informacija kao relikv mreže prahistorijskog *networka*, onda se nije čuditi sumarima koordinata Sinja i Trilja potpuno jednakih vrijednosti, a cestovno udaljenih 13 km. Toliko je trebalo mojoj majci da meni priskrbi pravo na meridijan **16.618°** odnosno **16°37'05"** E, na 1' od geografske dužine Sinja i Koljnofa, odnosno sad ponovno 1° W od vrha Paljenik Vlašića. Ali to je minuciozno meridijan Hrvaca, djedovine Romantike, **16°37'08"** E. Rodilište mojih pedesetih i crkva Gospe od Milosti, Naše Gospe Sinjske, Velike Gospe (**43.7°** N), udaljeni su svega 5". Stari most u Trilju, pedesetih mi roditeljski dom, je na **16°43'37"** E te paraleli **43°37'** N, a to je **43.61666...°** a onda je **43°37'** minus **16°37'** jednako naših **27°**, odnosno, konkluzija:

PLEJADE ANTE DIEM – ŽIVOT ZA SVA VREMENA

I to je kraj pripovijetke o Troji, početak priče o Plejadama. Svatko ima svoju Troju, moja je u srcu, Sveta Trojica, ljubav moga života. Gradovi-Troje su u Maloj Aziji, Italiji, Portugalu, Francuskoj, Albaniji, Egiptu, posvuda, ali njih je moguće razoriti. Stoga Troja i jest nešto drugo, neuništivo, nedohvat na nebeskoj slici, 440 svjetlosnih godina. Godine 2012. sam napisao: Troja je tamo gdje je pravi kut, a sad je potpuno jasno da se Trojanskim ratom pokušao neutralizirati učinak neba na zemlju kroz poziciju točke matrice koju smo eksplicitno utvrdili kao *omfalos vremena prije vremena* na zemlji. Troja može biti bilo gdje, ali sigurno nije ništa drugo – **TROJA ANTE DIEM!**

Dakle, ovdje je riječ o povijesnom trenutku kad postavljamo same temelje potpuno nove originalne teorije o povijesti vremena, postanka i prošlosti čovjeka i, jednom zauvijek, mita o Troji kao *svetom gralu*. Do njega smo došli zahvaljujući timskom radu, pa govorim sa zahvalnošću i u ime kolega.

Polazimo od temeljnog odnosa udaljenosti triju pozicija: **Gize**, kao početnog *ne-nultog* meridijana (**31°13' E**), zatim **Troje**, kao alatke ili konstante izmjere, **Ošlja**, kao pozicije točke „O“ empirijske ekspertize. Kao odnos veće i manje duljine zlatnog omjera utvrdili smo udaljenosti između Ošlja i Gize te Troje i Gize (**1661,8 km : 1038 km**). Pozivom na „sliku prvu“ vraćamo se poziciji planine Žaba i mogućim razlozima njenog čudnovatog imenovanja. Egipatski hijeratski znak za 100 000 je žaba, pa ako brojku podijelimo s 1000 m (1 km), od Troje do Gize dobit ćemo udaljenost blisku izmjerenoj na mapi Sredozemnog mora (1000 km). Znači, u pitanju je areal u radijusu od oko 30-40 kilometara, što prilagođeno korespondira cijelom Podžablju, uključujući i zonu južno od Ošlja, tj. Malostonski zaljev i stonsku prevlaku.

Izmještanjem sjedišta stare Župe Žaba iz Ošlja u Vranjevo selo, tom je prostoru utjelovljena ideja o lokalizaciji Troje kružnicom čiji radijus markira mjesto Trojavina. Odnosno, najkraće, zlatni rez prema omjeru udaljenosti Ošlje – Giza i Troja – Giza, prenesen je u prostor Ošlja kao odnos radijusa kružnica Rotonda – Vranjevo selo (Sv. Mihajlo) i Rotonda – Trojavina (Marin vijenac). Prema tomu je unutar dužine Ošlje – Giza (**16,618 cm**), dužina Troja – Giza veća dužina omjera zlatnog reza, a **fiktivna Troja sama pozicija Rotonde** kao točka „O“ matrice, koja će izmještanjem

u Vranjevo selo postati Troja „glavom i bradom“, s jednakim radijusom do Maje. I time je do kraja pojašnjena uloga Maje spram meridijana Sinja na crti libijske obale 2' E od Surta i pravca koji ih povezuje, a *liniju-života* matrice presijeca u točki zlatnog reza. Stoga se sve i događa na kraćoj dužini Vranjevo selo – Trojavina, tj. drugi vrh, eponim Marin Vijenca (364 m), na prevlaci između Jezera Kuti i Zaljeva Neuma-Kleka.

Na mapi mikrolokacije Župe Žaba imamo precizan odnos duljina zlatnog reza u zoni Vranjeva sela kad za marker uzmemo vrh Male Žabe, Trovor ($13,5 \text{ cm} \times 0,618 = 8,343 \text{ cm}$), te same kuće sela označene na mapi kad je marker Trojavina ($13,75 \text{ cm} \times 0,618 = 8,5 \text{ cm}$). Kut iz središta u Rotondi između točke „O“ (Vranjevo selo) i Trojavine (*visočka* simetrala na kojoj su Visočani) iznosi $13,2^\circ$ što je koordinatno c. $13^\circ 13'$, Nogićev kut Atlasa. Taj kut plus $26,565^\circ$ (točka „O“ spram uzdužne osi matrice) daje kut *visočke* simetrale ($39,7^\circ$).

Ako sve to motrimo iz Gize, kut između Troje i točke „O“ iznosi c. 18° , a meridijan vertikalne osi *visočke* kružnice prolazi na 18° E , potpuna sinkronizacija. Obrnuto, iz točke „O“, kut između Troje i Gize iznosi c. $25,5^\circ$, što pomnoženo s 0.618 daje $15,75^\circ$ ili meridijan ranije lokaliziranog Tribunja, mjesta moje mladosti, 1° W od djedovine mi Trilja, te 2° W od Rotonde Ošlja. Drugi umnožak daje strukturalnih fantastičnih 9.72. Iz Troje, naravno, preostaje treći kut u smjeru Gize i Ošlja od c. $136,5^\circ$ ili ukupno 180° . Kako je drugi umnožak kuta 360° ($2 \times 0,618$) $137,5^\circ$, očita je uzajamnost veze ovih dvaju parametara, a sve u kontekstu zlatnog reza i razlike do $1,53^\circ$. Kako god je i Atlas na $35^\circ 01' \text{ N}$ i $5^\circ 31' \text{ W}$ ili pak kad je $31^\circ 13' \text{ E}$ zbroj $13^\circ 31' + 17^\circ 42'$, meridijan najsjevernije točke Sredozemnog mora i meridijan Velikog zida – Pozvizda stonskih zidina i samostana časnih sestara bijelih dumana. Mogli bismo danima, projekt je *plerejski* kompleksan i arheološki neiscrpan. Dragi moji, počite tražiti Troju tragom Aladinove čarobne svjetiljke. Možda je Salinas ipak u pravu!

Zašto zaboravljamo činjenicu da je Ruđer Bošković, rođen u dubrovačkom zaleđu, pošao Carigradu motriti prolazak Venere, ali se više bavio istraživanjem ruševina Troje, poričući tada prihvaćenu tezu o Troji na maloazijskoj obali nasuprot otoku Tenedo, tvrdeći da su one dublje u unutrašnjosti, što će poslije potvrditi Schliemann (djelo: *Relazione delle rovine di Troja...*). Zašto papa Klement XIV. ukida Družbu Isusovu i to baš 1773. ($17,73^\circ$, meridijan Rotonde Ošlja, iz 28.7 – Romantika)? Volio bih sresti papu Franju. Kako bismo se srdačno zagrlili, dugo se dugo smijali.

Ovo više nije hrvatska zbilja, ovo je pošlo u svijet!

<https://www.atiner.gr/presentations/GEO2019-0139.pdf>

Michelangelo Buonarroti, *Stvaranje čovjeka*, Sikstinska kapela

13. 12. 2019.